

Ett nytt mysterium?

Kajsa rös till och stoppade in boken med spökhistorier i skrivbordslådan. Bäst att inte läsa sånt när man var ensam hemma. Hon tuggade fundersamt på sin blyertspenna medan hon bläddrade i sitt detektivhäfte.

Det hade gått många veckor sedan hon löste sitt förra mysterium och hjälpte grannarna att hitta den försvunna hamstern, som antagligen hade tagit sig ut i det saftiga sommargräset genom ett öppet källarfönster. Men hon hade haft mycket annat att göra under lovet. Och ingen hade meddelat henne om några mystiskt försvunna saker på sista tiden.

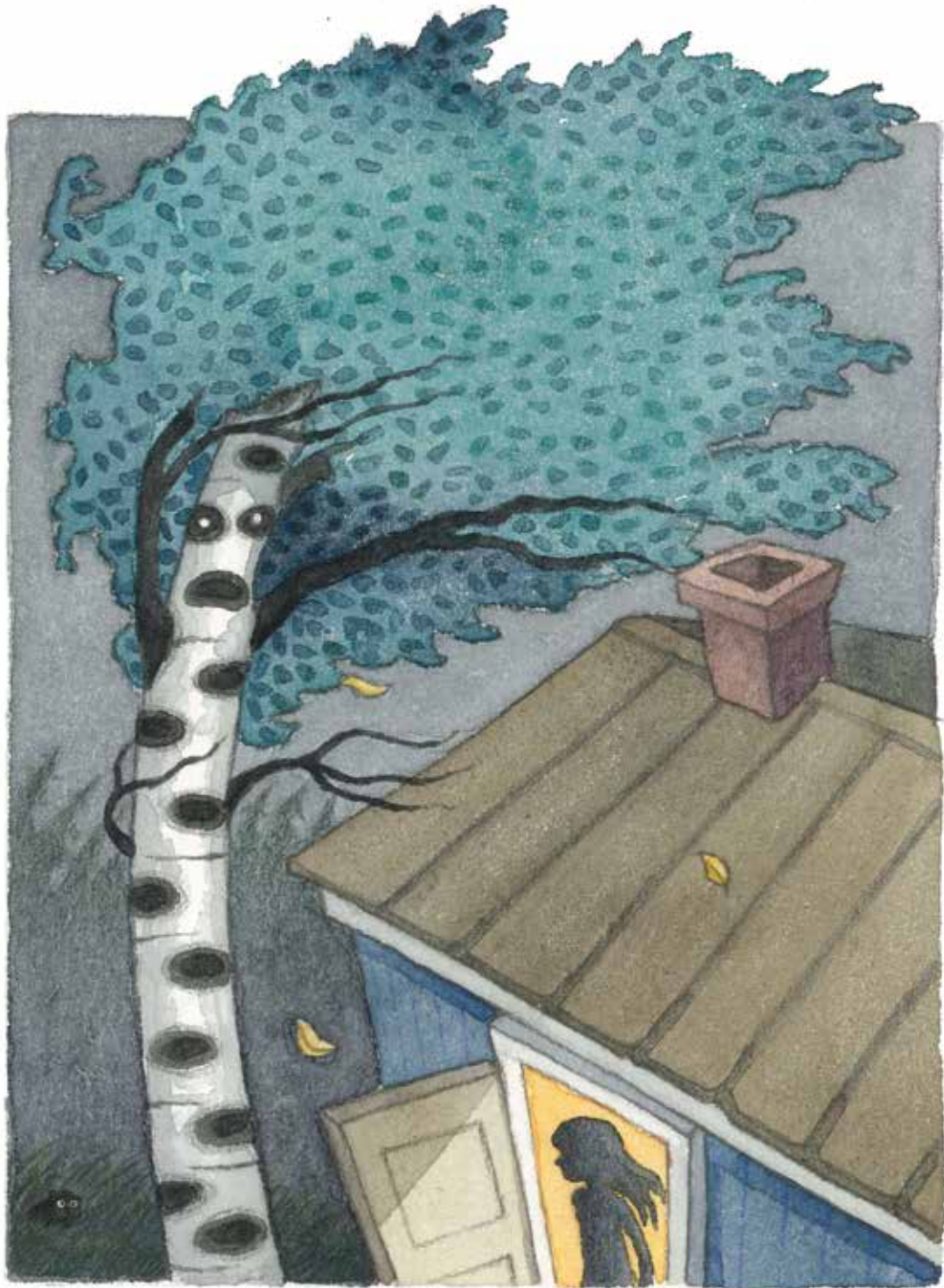
Utanför fönstret var himlen mulen och granarna vajade vilt i vinden. Konstigt att det hade blåst upp så mycket under den korta stund hon suttit och läst om vita damer på mörka vindar och döda barn som grät på kyrkogårdar.

Kajsa tog detektivhäftet, stack pennan bakom örat, gick ut i den mörka farstun och gläntade på ytterdörren. Vinden som trängde in i huset var underligt kall. Bäst att ändå gå ut och undersöka saken.

I samma stund som hon tog ett steg ut på trappan kom någonting litet och brunt flygande och träffade hennes kind. Det var ett torrt löv. Hon tog det, lade det mellan sidorna i detektivhäftet och tittade upp mot den stora björken på gården. Nu var sommaren definitivt över.

Plötsligt hörde hon ett pip och ryckte till. Vad var det? Ljudet kom från marken bredvid trappan. Kajsa satte sig på huk och böjde undan en vissnande grästuva.

– Nej men, vad gör du här? sa hon och lyfte upp den darrande hamstern i sin famn. Hur i hela världen har du lyckats rymma igen, din lilla buse? Nu går vi in i värmen och äter lite gurka, det är nog godare än torrt höstgräs. Och så ringer vi till din matte.

2

Den talande hunden

Mina damer och herrar,

Jag vill börja med att tacka för att ni har bjudit in mig till den här konferensen för att berätta om mig själv och mitt arbete som läshund.

Jag bor i ett gammalt och väldoftande hus på landet tillsammans med min matte. Hon är författare. När hon skriver brukar jag ligga på golvet bredvid skrivbordet och slumra till knattret från datorns tangenter. Ibland vänder hon sig om och läser högt vad hon har skrivit för mig. Om texten är bra ligger jag kvar och spetsar öronen. Om den är tråkig reser jag mig och går ut ur rummet. Min matte tar inte illa upp för det. Vi tänker likadant om litteraturen.

En gång i veckan går vi till biblioteket. Då har jag halsbandet med brickan där det står att jag är skolad till läshund. Där får jag ligga på en röd- och grönrandig matta och lyssna när en massa barn läser högt för mig. Ofta kرافsar de mig på magen och så får jag ju höra många spännande berättelser. Det tycker jag om. När vi kommer hem ger min matte mig en extra stor bit leverpastej som lön för mitt arbete.

Jag kan rekommendera arbetet som läshund. Det passar också för katter – och eventuellt för kossor. Men de får antagligen inte komma in på biblioteket. Tyvärr.

Tack för att ni har lyssnat. Voff!

3

Tandproblem

Hej!

Som du kanske minns tappade jag en av mina mjölkttänder i torsdags. Den hade varit lös ganska länge och till slut dinglade den bara i en liten skinnslamsa. Det såg ganska äckligt ut. Min pappa tyckte att jag skulle rycka ut den, men jag ville inte göra det. Jag gillar inte när det smakar blod i munnen.

Till slut lossnade tanden i alla fall. Den blev kvar i fruktköttet när jag bet i ett av de där röda äpplena som man kan plocka i vår trädgård. Kanske du har sett det stora trädet som står bredvid vedlidret när du har hälsat på hos oss?

Först tänkte jag att det var tur att jag inte svalde tanden, för då hade jag inte kunnat lägga den under kudden. Och då hade jag ju inte fått någon peng av dig, tandfen.

Men nu har jag ändrat mig. Min kompis Micke säger att om man lägger en tand i ett glas Coca-Cola över natten så har den frätts sönder och är försvunnen på morgonen. Därför skulle jag vilja ha tillbaka min tand, så att vi kan testa om det är sant.

Var förvarar du förresten alla tänder som du samlar in av barnen? Ligger de bara i en hög någonstans, eller ordnar du dem i askar med namn och datum på?

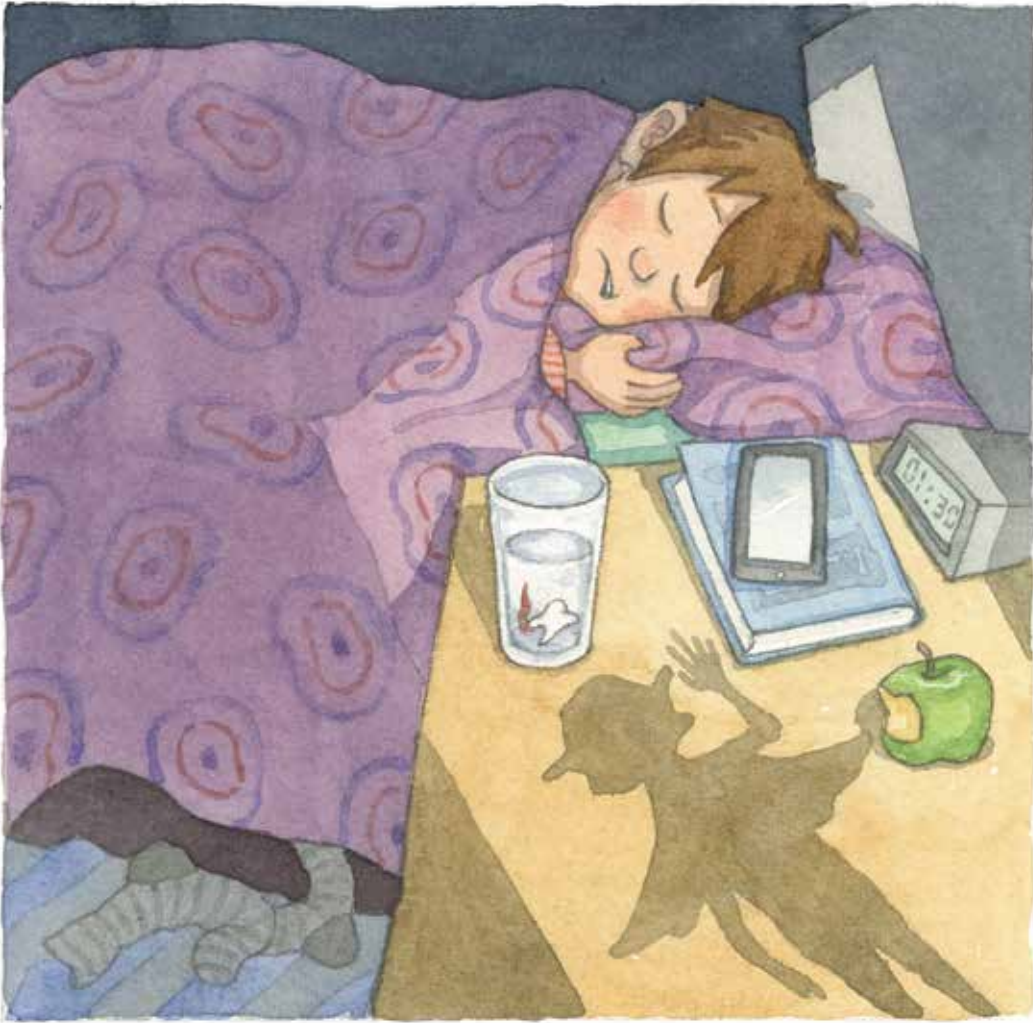
Pengen har jag kvar. Så om jag lägger den under kudden kan du väl ta den och lägga tillbaka tanden? Det gör inget om jag skulle råka få någon annans tand, men helst vill jag ha min egen.

Det här borde hända i natt, för i morgon ska jag sova över hos Micke och hans mamma har redan köpt Coca-Cola. Hoppas det passar dig.

Tycker du om äpplen? Det ligger många i gräset under äppelträdet, så det är bara att ta för sig.

Tack på förhand.

Hälsningar från Anton

4

Det gröna pillret

När jag vaknade på morgonen tog jag fjärrkontrollen från nattduksbordet och knäppte på tv-nyheterna. Min granne i sängen bredvid snarkade så att jag inte kunde höra vad nyhetsuppläsaren sa, men jag förstod att det hade hänt hemska saker under natten.

Rånare, inbrottstjuvar, kidnappare och andra skurkar hade ställt till med problem på olika håll. Och polisen hängde inte med i svängarna, som vanligt.

Jag suckade och försökte stiga upp för att öppna ett fönster och släppa in lite frisk luft. Just då kom sköterskan in i rummet.

– Ligg kvar i sängen, sa hon. Doktorn har sagt att du måste spara dina krafter.

– Löjligt, muttrade jag och vände mig mot väggen.

– Ingen människa som har fyllt hundratjugo år kan vara lika stark som i ungdomen, fortsatte sköterskan och klappade mig på axeln. Inte ens du.

När hon hade gått låg jag och tittade ut genom fönstret. Jag drömde om känslan när lungorna fylls av sval luft, vinden viner kring öronen och man är alldeles fri.

Jag kastade en blick mot klädsåpet där de hade låst in min mantel och suckade.

Sen måste jag ha slumrat till, för plötsligt stod han där bredvid sängen: Kent, mitt fantastiska barnbarnsbarn. Den svarta manteln fladdrade kring hans smala pojkkropp.

– Gammelfarfar, sa han. Pappa har skickat mig. Vi behöver din hjälp och det är bråttom.

Förvirrad satte jag mig upp.

– Hur ... började jag, men Kent avbröt mig och sträckte fram sin hand.

I hans handflata låg ett grönt piller.

– Hälsningar från laboratoriet. Det här ger dig tillbaka dina superkrafter i 24 timmar.

Jag tvekade inte utan tog genast det gröna pillret och svalde det. Kent riktade en röd laserstråle mot skåpdörren som genast flög upp. Jag kände styrkan återvända.

En minut senare hade jag slängt manteln över axlarna och ställt mig bredvid Kent framför det öppna fönstret.

– Vad är det som händer? mumlade min granne oroligt.

– Du kan sova lugnt, sa jag, tog ett djupt andetag och kastade mig över fönsterkarmen och ut i den kyliga luften.

Ett ögonblick senare flög Kent upp bredvid mig. Nu skulle skurkarna få se på annat!

5

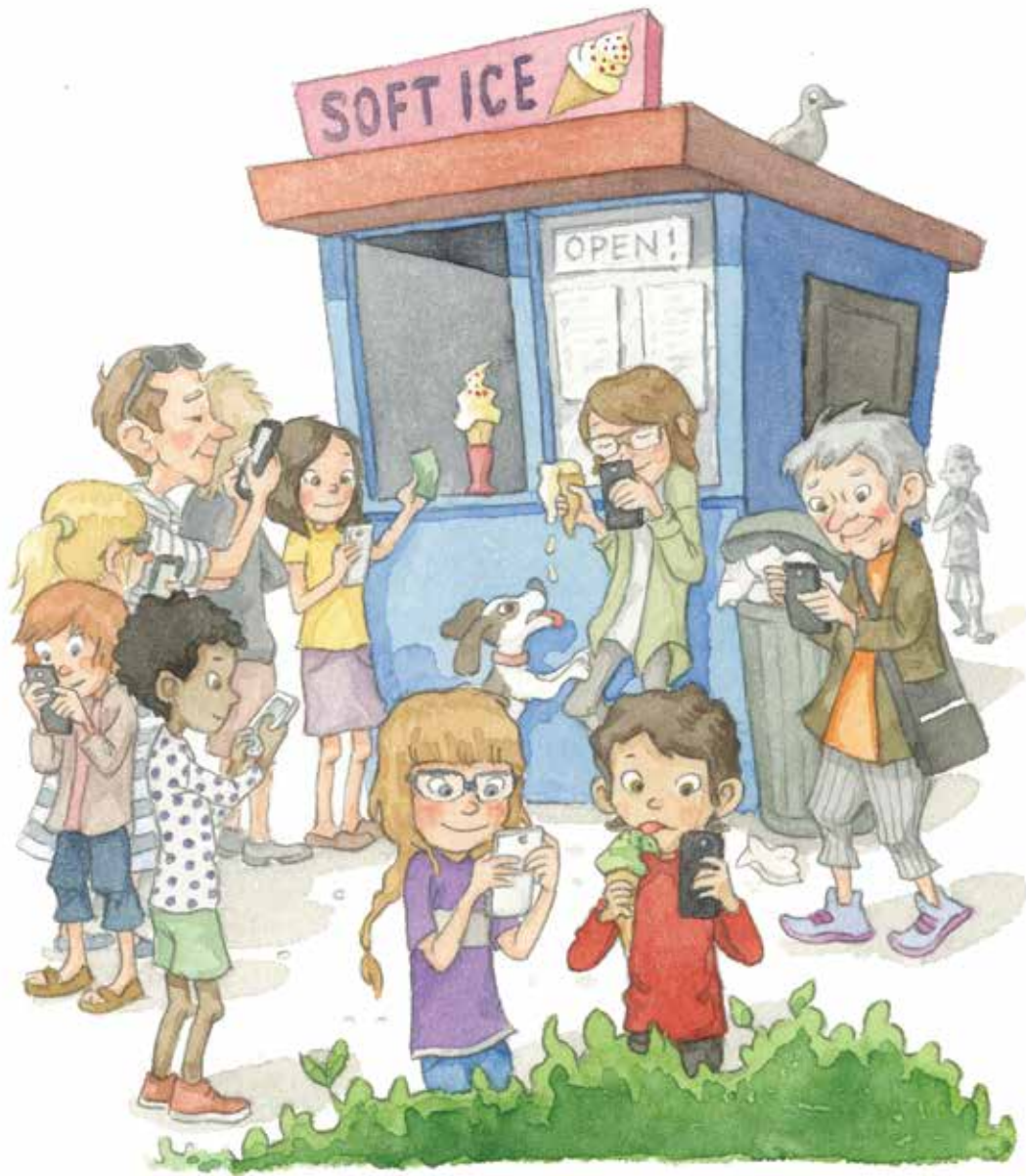
Glasskiosken som räddades

Tom Soft i staden Hill i USA är ägare till en glasskiosk. På grund av sina problem med hälsan och allt färre kunder har Tom varit tvungen att hålla kiosken stängd under vissa perioder. Han har till och med funderat på att sluta sälja glass helt och hållet.

Men under sommaren 2016 har kiosken plötsligt fått flera kunder än någonsin tidigare och Tom har kunnat anställa extra personal.

Allt beror på det populära mobiltelefonspelet Pokémon Go. Nära glasskiosken ligger nämligen flera Pokéstops. Det är platser där man kan samla poäng och utrustning som man har nytta av i spelet.

Under sommaren har hundratals spelare tagit en paus i jakten på de små Pokémonfigurerna för att svalka sig med en glass från Toms kiosk. Han säger att han älskar spelet och att det känns som om han hade vunnit högsta vinsten i Pokémonlotteriet.

6

Råttan i pizzerian

Har du hört historien om råttan i pizzerian?

Det var min kusins kompis som var med om det här. Han var nämligen på en pizzeria i Stockholm. Och när han åt sin pizza var det någonting hårt som fastnade mellan hans tänder. Samma natt fick han en fruktansvärd tandvärk och åkte till sjukhuset. Där upptäckte läkarna att det som gjorde så ont var en klo från en råtta! Man beslöt sig för att undersöka pizzerian och märkte att där fanns en dörr som ägaren inte ville låsa upp. När poliserna kom och bröt upp dörren hittade de femtio döda råttor som hängde inne i rummet!

Funderar du på om du alls vågar gå ut och äta pizza efter att ha hört den här hemska historien? Du kan vara lugn. Historien om råttan i pizzerian är en så kallad vandringsägen. Det är en sorts obehagliga berättelser som vandrar från person till person och från land till land. Ibland står de till och med i tidningen.

När man berättar en vandringsägen hör det till att man säger att en bekant till någon man känner har varit med om händelserna på riktigt. Men det är alltså inte sant att en pizzeria i Stockholm har serverat pizzor med råttkött på.

7

Låtsaskompisar

Forskare har kommit fram till att ungefär hälften av alla barn någon gång har haft en låtsaskompis. Det kan vara en osynlig figur som barnet har hittat på, till exempel ett jämnårigt barn, ett djur eller kanske en drake. Ett gosedjur som barnet låtsas att är levande räknas också som en låtsaskompis.

Låtsaskompisarna kan dyka upp redan när ett barn är två år gammalt och var femte tioåring har fortfarande en låtsaskompis. När man blir lite äldre vill man ofta hålla sin låtsaskompis hemlig.

Däremot det är vanligt att yngre barn berättar för andra människor om vad den osynliga vännen har sagt och gjort. De kanske vill att man ska duka med en egen tallrik åt honom eller henne vid middagsbordet. Då är det viktigt att de vuxna går med i leken och inte skrattar eller blir irriterade över barnets fantasier, säger forskarna.

Låtsaskompisar är bra att ha. Man kan skylla på dem om man har gjort hyss. Och så kan de hjälpa en att våga göra skrämmande saker, till exempel när man ska uppträda för en publik.

Ibland är det extra roligt att leka med låtsaskompisen, för då får man bestämma allt själv. Så tycker också pojken Alfons Åberg i författaren Gunilla Bergströms bilderböcker. Hans osynliga vän heter Mållgan och är en av de mest kända låtsaskompisarna i litteraturen.

8

Den lilla tjuven

I de tropiska skogarna i Kina levde för 125 miljoner år sedan en av de allra minsta dinosaurierna. Den har fått namnet Microraptor, vilket betyder "liten tjuv".

Den lilla dinosaurien var köttätare och jagade sina byten både i skogen och i vattnet. Ödlor, mindre däggdjur och fisk var troligen dess viktigaste föda.

Microraptor var 40-80 cm lång och vägde under ett kilo. Den hade fyra vingar som var täckta med mörka fjädrar, men man vet inte om den faktiskt kunde flyga eller om den bara gled i luften mellan träden.

Forskarna tror att nutidens fåglar härstammar från de så kallade fågeldinosaurierna, en grupp som också Microraptor hör till.

